

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 6 listopada 1884.

170.

Ustawa z dnia 11 kwietnia 1884,

o zawarciu umowy z reprezentacją krajową karyntyjską w przedmiocie uregulowania stosunku Państwa do funduszu indemnizacyjnego karyntyjskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do zawarcia z reprezentacją krajową karyntyjską umowy do niniejszego dołączonej.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11 kwietnia 1884.

Franciszek Józef r. w.

Dunajewski r. w.

Taaffe r. w.

U m o w a

między c. k. ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu a Wydziałem krajowym księstwa karyntyjskiego w imieniu reprezentacji krajowej, tycząca się uregulowania stosunku Państwa do funduszu indemnizacyjnego karyntyjskiego.

1. Na lata 1884 aż do 1895 włącznie wyznacza się funduszowi indemnizacyjnemu księstwa karyntyjskiego zaliczki bezprocentowe ze skarbu państwa po sto trzydzieści tysięcy (130.000 złotych wal. austr. rocznie.

2. Na pokrycie potrzeb funduszu indemnizacyjnego pobierane będą w latach 1884 do 1895 włącznie dodatki do podatków stałych w takim wymiarze odsetkowym, ażeby dochód z tych dodatków wynosił rocznie najmniej sumę dwieście jedenastę tysięcy (211.000) złotych wal. austr.

3. Jeżeli obrót roczny funduszu indemnizacyjnego wykaże nadwyżki, użyć ich należy przedewszystkiem na spłacenie zaliczek rządowych w §. 1 wzmiankowanych.

4. Tę sumę długu zaliczkowego, któraby już w okresie losowania obligacyj indemnizacyjnych nie została spłacona, zobowiązuje się kraj zwrócić skarbowi państwa w dziesięciu ratach rocznych równych od 1897 aż do 1906 włącznie.

5. W tym celu kraj będzie pobierał w latach 1897 aż do 1906 włącznie dodatki do podatków stałych w takim wymiarze, iżby dopełnienie zobowiązania w ustępie 4 umówionego było zapewnione.

6. Preliminarz i zamknięcie rachunków funduszu indemnizacyjnego przedstawiać należy corocznie c. k. ministerstwu skarbu przed wniesieniem na sejm.

7. Umowę niniejszą spisano w dwóch egzemplarzach jednobrzmiących, niestępłowanych, podpisami Ministra skarbu tudzież starosty krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany będzie w c. k. ministerstwie skarbu, drugi zaś u reprezentacyi krajowej księstwa karyntyjskiego.

Wiedeń, dnia 24 października 1884.

Celowiec, dnia 17 października 1884.

C. k. Minister skarbu:

(L. S.) **Dunajewski** r. w.

Starosta krajowy:

(L. S.) Dr. Józef **Erwein** r. w.

(L. S.) Dr. Wiktor **Rainer** r. w.

Członek Wydziału krajowego.

(L. S. Karol **Ubl** r. w.

Członek Wydziału krajowego.

171.

Dokument koncesyjny z dnia 30 sierpnia 1884,

na kolej żelazną parową z Budziejowic (Porzicza) do Zelnawy.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka austriacka kolei miejscowych w Pradze podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu projektowanej kolei miejscowej od pewnego punktu linii linzko-budziejowickiej kolei Cesarzowej Elżbiety, będącej w administracyi rządowej, pod Porziczem na Krumlow pod Zelnawę, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać wymienionej Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 26 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce austriackiej kolei miejscowych w Pradze prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej; która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od pewnego punktu linii linzko-budziejowickiej kolei Cesarzowej Elżbiety będącej w administracyi rządowej pod Porziczem na Kreams, Goldenkron, Krumlow, Horzyce, Stein, Schwarzbach, Horni Planę do Zelnawy.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj pierwszo i drugorzędnych (udziałowych), tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego rzeczonych obligacyj, jakoteż uwolnienie od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązuje się rozpocząć budowę kolei w §. 1 wzmiankowanej natychmiast, ukończyć ją w przeciągu najpóźniej półtrzecia roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka kaucyą stosowną w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania tej kolei koncesyonowanej, nadaje się Spółce austriackiej kolei miejscowych prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Cyfra rzeczywistego i imiennego kapitału zakładowego koncesyonowanej kolei żelaznej, jakoteż formularze obligacyj pierwszo- i drugorzędnych (kwitów udziałowych), które mają być wypuszczone celem zgromadzenia kapitału, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione, lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

§. 7.

Ruch na kolei koncesyonowanej będzie utrzymywał Rząd na rachunek Spółki.

Warunki utrzymywania ruchu określone będą w umowie, którą Rząd zawrze ze Spółką.

Rządowi służy prawo ustanawiania taryf a względnie udziałów taryfowych przypadających na koncesyonowaną kolej miejscową, w czem będzie miał wzgląd na to, aby kapitał włożony w tę kolej miejscową niósł odpowiednie odsetki.

§. 8.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na kolei Cesarzowej Elżbiety kiedykolwiek obowiązują być będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyj dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznemi i finansowemi.

§. 10.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

- a) Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat pięciu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego strącony będzie czysty dochód dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat trzech.

Renta roczna wyrównywająca temu średniemu czystemu dochodowi płatna aż do upływu okresu koncesyjnego (renta odkupu) będzie stanowiła cenę odkupu.

- b) Gdyby średni czysty dochód kolei w sposób powyższy obliczony, nie wynosił najmniej tyle, co stała matematyczna kwota, która, licząc roczną stopę procentową po $4\frac{1}{2}$ od sta, jest potrzebną do umorzenia w ciągu lat 90 kapitału zakładowego imiennego kolei koncesyonowanej (§. 6) przez Rząd zatwierdzonego, natenczas ta kwota roczna wypłacona być ma aż do upływu okresu koncesyjnego jako renta odkupu.
- c) Ustanowiona w taki sposób minimalna renta odkupu wypłacana będzie i wtedy, gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem piątego roku ruchu.

- d) Rząd będzie wypłacał Spółce rentę odkupu w ratach półrocznych z dołu dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego.

Renta odkupu zastępować będzie miejsce czystego dochodu, osiągniętego z ruchu kolei, mianowicie gdy będzie potrzebne odpowiednie zastosowanie postanowień, dotyczących się spłaty i oprocentowania pożyczki skarbowej, która Spółce ma być na zasadzie ustawy z dnia 8 kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 53) udzielona.

Również ręczy także Spółka należącą się jej rentą odkupu za spłacenie w myśl odnośnych postanowień kapitału, a według okoliczności odsetek od obligacyj drugorzędnych (kwitów udziałowych) na kolej koncesyjonowaną wydanych.

- e) Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie, zamiast nie płatnych jeszcze rat renty odkupu, zapłacić tytułem ceny kupna wartość kapitałową tychże rat, zdyskontowaną przez potrącenie odsetek od odsetek.

Stanowi się, że stopa procentowa do obliczenia wartości kapitałowej wynosić będzie 5 od sta, a gdyby miała być wypłacona minimalna renta odkupu, $4\frac{1}{2}$ od sta.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje liczone będą po kursie średnim obligacyj rządowych tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

Gdyby w chwili spłacenia kapitału zalegała jeszcze jaka część pożyczki skarbowej, część ta będzie stracona z kapitału który Spółce ma być zapłacony, przez co umorzone oraz zostanie roszczenie Rządu do zaległych odsetek.

- f) Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei, niniejszem koncesyjonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

Spółka zobowiązuje się oddać Rządowi kolej, gdyby ją odkupił, bez żadnych ciężarów i w tym celu postarać się, aby na jej koszt wykreślone zostały w hipotece wszelkie ciężary i długi, któreby w chwili odkupu na kolei ciążyły.

Jednocześnie z wykreśleniem tych ciężarów, za które spółka jest odpowiedzialna, renta odkupu należąca się Spółce będzie na kolei hipotecznie zabezpieczona.

§. 11.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 10).

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 10), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobowy i aktywa należące się jej po zamknięciu rachunków ostatniego okresu ruchu, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku

wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że te zakłady i budynki nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 12.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwałe, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo polecenia komisarzowi swemu przy Spółce austriackiej kolei miejscowych ustanowionemu, aby wglądał w zarząd kolei.

Za nadzór niniejszem ustanowiony, Spółka nie jest obowiązana płacić skarbowi państwa wynagrodzenia; również uwalnia się Spółkę od przepisanego w §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 13.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiedzialnymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia trzydziestego miesiąca sierpnia w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym czwartym, Naszego panowania trzydziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

172.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 8 paźdz. 1884, tyczące się zmiany znaczków stęplowych.

Począwszy od dnia 1 stycznia 1885 sprzedawane będą odmienne znaczki stęplowe wszystkich kategorii z wyjątkiem znaczków stęplowych gazetowych po 1 c. i 2 c.

Różnią się one od znaczków obecnie sprzedawanych i w rozporządzeniach z dnia 8 października 1878 i z dnia 19 września 1882 (Dz. u. p. Nr. 132 i 134) opisanych, barwą, tudzież tem, że w barwistem polu dolnem wydrukowana jest liczba (1885) roku emisji.

Barwy rycin na stęplach i tła tychże są następujące:

Barwy rycin				Barwy tła.			
w znaczkach stęplowych na	1	zł.					
"	"	"	"	4	"	błękitna	brunatna
"	"	"	"	10	"	zielona	czerwona
"	"	"	"	2	"		
"	"	"	"	5	"	brunatna	zielona
"	"	"	"	12	"		
"	"	"	"	2 ^{1/2}	"	szara	zielona
"	"	"	"	6	"		
"	"	"	"	15	"	czerwona	jasnoszara
"	"	"	"	3	"		
"	"	"	"	7	"	fioletowa	pomarańczowa
"	"	"	"	20	"		
"	"	"	"	1/2 c.	"	błękitna	czerwona
"	"	"	"	4	"		
"	"	"	"	12	"	zielona	fioletowa
"	"	"	"	50	"		
"	"	"	"	1	"	brunatna	błękitna
"	"	"	"	5	"		
"	"	"	"	15	"	szara	zielona
"	"	"	"	60	"		
"	"	"	"	2	"	brunatna	błękitna
"	"	"	"	7	"		
"	"	"	"	25	"	szara	zielona
"	"	"	"	75	"		
"	"	"	"	3	"	brunatna	czerwona.
"	"	"	"	10	"		
"	"	"	"	36	"		
"	"	"	"	90	"		
w znaczkach kalendarzowych	"	"	"	6	"	brunatna	czerwona.

Sprzedaż znaczków stęplowych obecnie w obrocie będących ustanie całkiem od dnia 28 lutego 1885.

Przeto przyklepianie po dniu 28 lutego 1885 znaczków stęplowych, które wyszły z używania, poczytane będzie za niedopełnienie powinności stęplowej i pociągnięte za sobą skutki szkodliwe, wynikające z tego na zasadzie ustawy o należnościach.

Znaczki stęplowe wychodzące z używania a jeszcze nie użyte, wymieniane będą bezpłatnie za nowe znaczki stęplowe z zachowaniem postanowień i przepisów ustawowych a to od dnia 1 marca aż do dnia 30 kwietnia 1883 włącznie w urzędowych składach stępli.

Trudniący się sprzedają znaczków stęplowych, zostawiwszy sobie zapas potrzebny na miesiące styczeń i luty 1885 resztę znaczków wychodzących z używania wymienić mają wcześniej na nowe.

Po dniu 30 kwietnia 1885 ustaje wymiana znaczków stęplowych z obiegu wycofanych i za nie żadnego nie daje się wynagrodzenia.

Książki przemysłowe i handlowe, blankiety wekslowe, rachunki itp. z dawniejszemi znaczkami stęplowemi, na których przed dniem 1 marca 1885 pieczęć urzędową podług przepisów wyciśnięto, używane być mogą bez przeszkody i po dniu 28 lutego 1885.

Także na znaczkach stęplowych, któremi opatrzone są adresy przesyłkowe pocztowe, wyciśnięta będzie liczba roku 1885; wszakże terażniejsze zapasy tychże używane być mogą póki całkiem nie będą spotrzebowane.

Dunajewski r. w.

173.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 8 paźdz. 1884,
tyczące się sprzedaży blankietów wekslowych ze stęplami centowemi o tekście słoweńskim.

Począwszy od dnia 1 stycznia 1885 sprzedawane będą blankiety wekslowe urzędowe podług skali I ostęplowane z tekstem słoweńskim na 5 c., 10 c., 20 c., 30 c., 40 c., 50 c., 60 c., 70 c., 80 c. i 90.

Zewnętrzny układ tych blankietów jest taki sam, jak urzędowych blankietów wekslowych stęplowanych odpowiednich kategorii wartości z tekstem niemieckim.

Dunajewski r. w.

174.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 8 paźdz. 1884,
zaprowadzające zmienione znaczki do pieczętowania kart do grania.

Począwszy od 1 stycznia 1885 zaprowadzone będą zmienione znaczki do pieczętowania kart do grania, które w następujący sposób różnią się od opisanych w ustępie 6 rozporządzenia z dnia 27 października 1881 (Dz. u. p. Nr. 127).

Są one wydrukowane na cienkim papierze w dwóch barwach i mają 16.6 *cm.* długości a 4 *cm.* szerokości.

Na tle pstro wydrukowanem, gwiloszowanem i pantografowanem znajduje się c. k. orzeł w polu środkowem 7.2 *cm.* wysokości a 3.6 *cm.* szerokości mającem, delikatną bordiurą obwiedzionem. Na prawo i na lewo pola środkowego znajduje się szesnaście listewek 1/2 *cm.* wysokości mających, rozmaitemi ornamentami opatrzonych, przedłużenie pola środkowego stanowiących, na których wyrazy: „Verschlussmarke“ wydrukowane są ośm razy białą a ośm razy czarno.

W polu środkowym znajduje się napis: „Verschlussmarke für Spielkarten“ i liczba roku „1885“. Poniżej wydrukowany jest czerwono w ośmiu wierszach następujący tekst:

„Wer ungestämpelte oder mit der ämtlichen Verschlussmarke nicht geschlossene Karten feil hält, veräussert, vertheilt, erwirbt, solche wissentlich im Gewahrsam hat oder mit ungestämpelten Karten spielt, wird mit dem 50fachen der verkürzten Gebühr bestraft.

Andere Uebertretungen des Gesetzes über den Spielkartenstempel vom 15. April 1881 werden im Sinne der §§. 14, 15 und 16 dieses Gesetzes mit den darin festgestellten Strafen geahndet.“

Pod tym tekstem wydrukowana jest w środku kwota wartości głośkami a w lewym i w prawym rogu pola środkowego cyframi arabskimi czarno.

Na tle barwistem pola środkowego z prawej i lewej strony obok c. k. orła umieszczone są medaliony zawierające kwotę wartości białej barwy.

Znaczkii do pieczętowania

15	centowe	mają	tło	brunatne,
30	„	„	„	zielone,
60	„	„	„	czerwone.

We względie wymiany znaczków wyjętych z używania i używania nowych obowiązują przepisy zawarte w ustępach 6, 7 i 8 przerzeczonego rozporządzenia.

Dunajewski r. w.

175.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 10 października 1884, wydane w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu,

zabraniające handlu obnośnego na obszarze okręgu leczniczego merańskiego.

Odnosnie do obwieszczenia z dnia 26 grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 4 z roku 1882) i dodatków do niego zabrania się na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4 września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252) i §. 5go przepisu wykonawczego do tego patentu, handlu obnośnego także na obszarze okręgu leczniczego merańskiego (obszar gmin Gratsch, Meran, Górny i Dolny Mais) w okresie corocznej pory leczniczej, t. j. od dnia 1 września do dnia 31 maja każdego roku.

Zakaz niniejszy nie tyczy się mieszkańców okolic, których handel obnośny zostaje pod szczególną opieką a wymienionych w §. 17 rzeczzonego patentu cesarskiego i w rozporządzeniach dodatkowych.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

176.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26 paźdz. 1884,**

rozszerzające zakres działania c. k. Głównego Urzędu wymiaru taks i opłat, jakoteż c. k. Urzędów wymiaru opłat w Pradze i Lwowie.

W myśl Najwyższego postanowienia z dnia 11 października 1884 rozszerza się zakres działania c. k. Głównego Urzędu wymiaru taks i opłat w Wiedniu, jakoteż Urzędów wymiaru opłat w Pradze i Lwowie, które oddaje się jednocześnie pod bezpośrednie zwierzchnictwo właściwej dyrekcji skarbowej krajowej, w ten sposób, że od 1 stycznia 1885 odstępuje się tym urzędom wymiaru opłat także czynność urzędową co do wszystkich spółek, zakładów i osób, według §§. 5 i 12 ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) i powyższych odnośnych przepisów ustawowych, tudzież na zasadzie udzielonego w myśl §. 28 ustawy z dnia 9 lutego 1850 pozwolenia, do bezpośredniego składania opłat obowiązanych, które mają siedzibę lub mieszkają w obszarze stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia, a względnie w gminie królewskiego stołecznego miasta Pragi, tudzież w obszarze królewskiej stolicy krajowej Lwowie lub w powiecie administracyjnym Lwowa (okręgu).

Przeto od tego terminu spółki, zakłady, stowarzyszenia i osoby, które są obowiązane do bezpośredniego składania opłat, lub którym to wyraźnie zostało pozwolone, winny na przyszłość wnosić uwiadomienia ustawami o opłatach przepisane, nie do Dyrekcji skarbowej powiatowej, lecz do Głównego Urzędu wymiaru taks i opłat w Wiedniu a względnie do Urzędu wymiaru opłat w Pradze i Lwowie i składać opłaty w c. k. kasie Urzędu taks w Wiedniu a względnie w Urzędzie dochodów skarbowych w Pradze i w Urzędzie podatkowym głównym we Lwowie.

Co się podaje do wiadomości powszechnej.

Dunajewski r. w.

177.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 31 paźdz. 1884,**

o zaprowadzeniu delegacji cłowej w porcie naftowym w Młace pod Rjeką.

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu zaprowadzona została w porcie naftowym w Młace pod Rjeką delegacja król. węgierskiej komory głównej rjekskiej z upoważnieniami komory głównej II klasy, która rozpoczęła urzędowanie dnia 15 września 1884.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1885 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, illiryjsko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1885 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Roczniki 1849 aż do 1863 włącznie kosztują 30 zł.; roczniki 1864 aż do 1884 włącznie kosztują 42 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1849 za	2 zł. 10 c.	Rocznik 1867 za	2 zł. — c.
" 1850 "	5 " 25 "	" 1868 "	2 " — "
" 1851 "	1 " 30 "	" 1869 "	3 " — "
" 1852 "	2 " 60 "	" 1870 "	1 " 40 "
" 1853 "	3 " 15 "	" 1871 "	2 " — "
" 1854 "	4 " 20 "	" 1872 "	3 " 20 "
" 1855 "	2 " 35 "	" 1873 "	3 " 30 "
" 1856 "	2 " 45 "	" 1874 "	2 " 30 "
" 1857 "	2 " 85 "	" 1875 "	2 " — "
" 1858 "	2 " 40 "	" 1876 "	1 " 50 "
" 1859 "	2 " — "	" 1877 "	1 " — "
" 1860 "	1 " 70 "	" 1878 "	2 " 30 "
" 1861 "	1 " 50 "	" 1879 "	2 " 30 "
" 1862 "	1 " 40 "	" 1880 "	2 " 20 "
" 1863 "	1 " 40 "	" 1881 "	2 " 20 "
" 1864 "	1 " 40 "	" 1882 "	3 " — "
" 1865 "	2 " — "	" 1883 "	2 " 50 "
" 1866 "	2 " 20 "	" 1884 "	3 " — "

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1884 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.) dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedynczo każdą część roczników 1864 aż do 1884 włącznie; natomiast części roczników 1849 aż do 1863 włącznie można dostać pojedynczo, po powyższej cenie handlowej jedynie o ile zapas wystarczy.